

гати на вѣнь. *Л. Д. 69 р. 86.* У вино-то, кое-то пскате да опытате, ипотѣйте една троха хлѣбъ. *ib. 70 р. 194.* Стопанка не остави ни на троха-тъ да пропадне въ кашци. *ib. р. 189.* Па помина едно ле старо гърбаво, Имъ посака *трово* погача да ручать—Па посака *тро'а* вода да пиеть. *М. 339.* А вы че ще идемъ подиръ васъ трохи-тъ да подбирамы. *Р. 43.* Трошка сумъ 'лѣбецъ не яло, Капка сумъ вода не пило. *М. 503. ср. ib. 127.* И колко маленка трошица е наша-га земя наспротивъ цѣлый свѣтъ! *Л. Д. 1872 р. 113.* Додѣ азъ имамъ трохичкы хлѣбъ, то искуството нѣма да се влѣче по тумбакъ. *Э. Г. 16.* Има и въ него трошица руско чувство. *Тб. 78.* Хръканіе-то при кое-то съ хръколи-ти излизать и малкы трошичкы отъ лъжевы ципицы. *Л. Д. 71 р. 134.*
Троши-глава *с. м. и с. ж.* головоломный,—ая: А види се, то пте да бѣде една трошиглава работа (*eine halsbrechende Arbeit*). *Пу. 19.*

Трошянка *с. ж.* мѣстное названіе помочи (тлакѣ): Тлъка по нѣгдѣ си ся казва и трошянка. Отъ того ся види чи тлъкъ изпърво си събирали селци да тлъкять или трошять гугуцы—кокурузы. *Пк. 93.*

Трошѣ *м. дл. 1)* ломаю: Вѣтрове-ти бывать по нѣкой пѣть така силни, що-то трошять дръвеса. *Л. Д. 1871 р. 96.* Орачъ си трошѣше ралото.—*Тб. 9.* Тунджа троши мостове, кѣрти гори и дървета, събари брѣговете си. *З. 13.* Вихоръ ми вѣе въ гора зелена, Не ми е вихоръ, лю ми е Юда, Гора трошеше, дворы градеше. *В. 1. 2)* дроблю; разби-ваю: Работници-тъ трошеха камане за да се постели пѣтя—шоссе-то. *Л. Д. 76 р. 133. 3)* бью, разбиваю: Трѣбува да ги (дѣца-та) не оставямы да трошять тврьдѣ коравы нѣща, като лещицы, орѣхы и костилкы. *ib. 72 р. 138.* Мома-та троши паници-тъ. *Ч. 186.* „Крадливому да трошять колѣна“. *Гн. 263. 4)* разминаю (тѣло): Дѣца, кой-то си врѣшять и трошять снагѣ-тъ си съ приличны упражненія, нѣмать потрѣбѣ отъ фланелѣ. *Л. Д. 1872 р. 140.* Млады-ты добытчета да ся пушчатъ на пашѣ—за да трѣчять, мрьдять и трошять снагы-ты си та да наятквать. *ib. 73 р. 278.* Съ таѣвво трошеніе (*разминаніе*) членове-ти на снагы-ты имъ ся распушчатъ равномерно и наятквать. *ib. р. 279. 5)* трачу: Кой-то сѣ ся маяли около него та трошили врѣмя или пары. *ib. р. 206.* „Войникъ юнакъ много троши—той за мене, Две задужби ни направи“. *М. 186.—са 1)* ломаюсь, раздробляюсь: Тояга-та дѣто е тѣнка, тамъ ся и троши. *Ч. 232.* Нѣща-та, които нѣмать животъ, ся истривать, намалявать а послѣ ся трошять. *Л. Д. 1869 р. 85. 2)* трачусь: И народъ щеше да ся троши и финанциѣ-тъ щиха да ся упропаставать. *ib. 71 р. 213.* **Трошѣние** *с. с.* Трошеніе кукуруза. *Пк. 93.*
Трошѣлъ *мр.* треугольный: А на най-младѣ-тъ сестрѣ, или булѣ зетевѣ ся прѣята прѣзъ рамена-та на трошѣлъ бѣла съ шиты